

Arany és Petőfi. Két nagy, 19. századi költőnk, aki tanúbizonyságot tett az élethosszig tartó barátság területén. Az Országgyűlés és a MTA a 2017-es évet – a Toldi írójának 200. születésnapja alkalmából – Arany Emlékévvé nyilvánította. Az abádszalóki Kovács Mihály Általános Iskola két 7. osztálya ez előtt a barátság előtt tisztelegve vett részt a Határtalanul! Tanulmányi kirándulás hetedikeseeknek című pályázat keretében egy 5 napos erdélyi tanulmányi úton.

A gyermekek osztályfőnökeikkel közösen kezdtek neki az előkészületi munkáknak. A kirándulást megelőzően Erdély földrajzával, népességével, etnikai összetételével, rövid történelmével ismerkedhettek meg a diákjaink. Mindenkinek megvolt a maga feladata: kiselőadásokkal készültek a nebulók a programra, leforgatták a bemutatkozó kisfilmjüket, és a testvértelepülésünkön, Backamadarason megrendezésre került kulturális délutánra Arany versekkel illetve egy vidám színdarabbal készültek.

2018. április 16-án korán indult útra a 30 tanulóból és 3 kísérő pedagógusból álló csapatunk. Az előttünk álló több száz kilométeres utunkat Nagyváradon és a Tordai-hasadéknál szakítottuk meg. A gyönyörű természeti képződmény elkápráztatta az alföldi tájhoz szokott szemünket. Izgalmas volt láncokba kapaszkodva a sziklákba vájt lépcsőfokokon lépkedni, de szerencsére egy négylábú idegenvezetőnk (egy helyi eb) meggyőzött bennünket arról, hogy tényleg kutyadolog végiggyalogolni a függőhidakkal övezett túraútvonalon. Este kicsit fáradtan, éhesen érkeztünk a nyárádszentlászlói Pásztortűz Panzióba, a szálláshelyünkre. Birtokba vettük a kis táborunkat, minden esténk közös játékkal, nagy nevetéssel telt.

Kirándulásunk 2. napjának délelőttjén Backamadarassal ismerkedtünk meg. Bepillantottunk nemcsak az általános iskolában, hanem a polgármesteri hivatalban folyó munkába, megtekintettük a helytörténeti kiállítás tárlatát, valamint a település három felekezetének templomát is. A délutánt Marosvásárhelyen töltöttük. Bejártuk a város főterét, a Teleki Téka több száz éves könyvei között sétáltunk, a Kultúrpalotában pedig egy zenekari próbába is belehallgathattunk. A késő délutánunk kézműveskedéssel telt. Ízelítőt kaptunk a fafaragás mesterségéből, kis faliszőnyeget szőttünk, a háncsfonás fortélyait is elsajátítottuk, az üvegfestés technikáját is kipróbáltuk, és végül a saját vacsoránk desszertjét, az erdélyi kürtőskalácsot is megsüthettük.

A harmadik napunk egy szép székelyföldi kirándulással telt. Szejkefürdő, Farkaslaka, Korond, Parajd és Szováta voltak az úticéljaink. Sok érdekességet tudtunk meg a csontbáróról, Orbán Balázsról, Erdély Kossuth-díjas magyar írójáról, Tamási Áronról. A parajdi sóbányában mindannyian parányi emberkének érezhettük magunkat a hatalmas sótermekben. Szováta nemcsak a Medve-tó partján időzhettünk, hanem a Vörös- és a Zöld-tavat is megpillantottuk.

A következő napon a Szász szék egykori központját, Segesvárt kerestük fel. A város történelmi központjában barangolva a vár bástyáit, a 14. században épült Óratornyot a híres zenélő órájával néztük meg. A Várhegyre a 178 fokból álló ún. Schülertreppe-n, azaz diáklépcsőn vezetett fel az utunk a híres szász evangélikus gimnáziumhoz, valamint a Szent Miklósnak szentelt gótikus stílusú szász templomhoz. Utunkat Fehéregyháza irányába folytattuk, ahol a Petőfi Sándor Múzeum gondnokától szabályos történelem és irodalom órát kaptunk. Délután a backamadarasi gyermekekkel együtt egy közös kulturális műsoron vettünk részt. Itt felcsendültek Arany János versei, de helyet kapott a rögtönzött tantermi kis színpadon a *Walesi bárdok, ahogy a 7.a anno 6-ban megtanulta* című minikomédia. A lányok zumba koreográfiákat adtak elő. Ezek után a sporté és a játéké volt a főszerep. Foci és kosármecsek voltak, ahol nem a győzelem, hanem a jókedv, a közös élmény volt a lényeg.

Az utolsó napunkon Mátyás király szülővárosába, Kolozsvárra látogattunk el, majd végül Arany János szülővárosát, Nagyszalontát kerestük fel. Itt a Csonka-toronyban a frissen átadott Arany Múzeumban jártunk, majd Arany János szülőházát is megtekintettük.

A kirándulás alatt az erdélyi magyar emberek hétköznapijaival, ételleivel, népviseletével is megismerkedtek a gyermekek. A sok tudomány, ismeretanyag mellé a szórakozás, a jó hangulat is társult. Erről, a minden nap többször is elhangzott különféle székelyviccek is gondoskodtak a pedagógusok előadásában. Köszönöm Pálfi Veronika és Godó József osztályfőnökök munkáját, hogy tartalmassá és felejthetlenné tették 30 abádszalóki 7. osztályos gyermek egy hetét.

Parázsó Katalin







